

Güleriz Ağlanacak Halimize

— _zerre45 · 23 Şubat 2016

Hepimizin başına hayat denen bu karmaşada ,olmadık olaylar gelmiştir.O yıl çalıştığım okuldan başka okulda görevlendirildim.İlk başta gönülsüz olsamda ,yeni bir çevre,arkadaşlar bana iyi gelecekti aslında.Çıraklık eğt.

merkezini duyardımda ,orada çalışacağım hiç aklıma gelmezdi.Malum kültür dersi öğretmenleri meslek liselerinde hep 2. sınıf Öğretmenlerdir,belkide ben öyle düşünüyordum.

Gittim okula ders programını aldım.Kuaförler,karışık sınıflar ki bunların içinde her meslekten öğrenci vardı.Yani güzel bir mozaik.Ayakkabıcılar ,neler yoktu ki.Her sınıf ayrı bir dünya.Kuaförlerle dersler süper geçiyordu,neler öğrenmedimki.Aynı zamanda konu mankenliği bile yapıyordum. Sınıf girdinizmi

mis gibi kokuyordu,bakımlı gençler .Ders dersiniz müfredatı işlemek zorundaydım.Haklı olarak çocuklar sıkılıyordu.Elimden geldiğince konuları basitleştiriyordum.Sıra ayakkabıcılar sitesinden gelen öğrencilerdeydi.

Kuaför öğrencilere göre sessiz,suskun,bir o kadarda uykulu gözlerle bakan gençler. Ders mecbur işleyeceğim.

Konu üçgenlerdi.Tahtaya bir üçgen çizdim ,köşelerini kenarlarını isimlendirdim. Sadece bunları gösterin yeter dedim.Gönüllü bir öğrenciyi kaldırdım. Ben köşelerini yazdım , kenarlarını yazarmısın.

Öğrenci önce ne demek istediğimi kavramaya çalıştı.Kimbilir o anda aklından neler geçti.Onun ne işine yarayacaktı ki bu üçgen..Aldı eline tebeşiri ,A yazdı yavrum dedim küçük a yazacaksın.Biraz düşündü, bizim A harfini hacimce küçültüp yazmaya başladı.Ben küçük a , dedikçe o A harfinin ebatını küçültüyordu.

Bu olay beni yıllarca düşündürdü.Eğitimin geldiği durumu gösteriyordu...